Pompejska Djevica Ruzarija

Pompejska Djevica Ruzarija

Ad N.um 1325.

Imprimatur.

Ex Archiepiscopali Curia

Jaderac, die 19 Maji 1899.

GREGORIUS Archiepiscopus

Vrelo: D. Zvonimir Kirigin, ***Gori Srca ili molitvenik za bogoljubno slušati i služiti svetu Misu uz razne nauke, molitve, pobožnosti, razmatranja, pjesme i krščanski nauk u kratko****; Nagradj. Tiskarnica Vitaliani i sinovi u Zadru, Zadar, 1899, 206-219.*

AVE
MARIA

Pompejska Djevica Ruzarija.

NAUK.

U staro doba dizao se je kod Napulja u Italiji poganski grad Pompej. Godine 79. prije Isusa poduši Pompej oganj, koji je sukao s vulkana Vezuvija, te ga preobrati u pustu dolinu. Po ovoj dolini u posljednje vrijeme bilo je raspršano oko tri tisuće duša, koje ni prve početke da su znale o vjerskim istinama. Godine 1873. tu prispje jedan Dominikanac sa nekoliko pobožnih svjetovnjaka Trećoredaca pripadajućih istome Redu, koji, videć toli zapušteno ovo polje Gospodinovo, stali ga srčano obrađivati. U malenu, spljesivu i srušujuću se Crkvicu sakupljali su taj narod i često su molili sveti Ruzarij, za koji ni znao nije. Pošto su se bogoljubnici danomice uzmnažali, ućuti se potreba prostranije Crkve, te Listopada godine 1875. ustroji se odbor za građenje nove Crkve na čast Kraljice presvetoga Ruzarija, uz prinos jednog samog mjesečnog novčića. U to spomenuti Dominikanac darova sliku Kraljice presvetoga Ruzarija, koju smjestiše u rečenu Crkvicu, i tu je puk svake večeri častio svoju nebesku Majku milom joj molitvom svetog Ruzarija. Otkad se proglasi namjera odbora za podignuće nove Crkve, ona divna Slika

posta čudotvorna; Marija stade namah dijeliti nebeske darove i vanredne milosti svim onim, koji su je zazivljali i u pomoć vapili pod imenom *Pompejske Djevice Ruzarija* i tako se milodari uzmnažali, da se prvi kamen nove Crkve postavi dne 8. svibnja 1876. i za same četiri godine sakupi se do 30.000 forinta, i to samo mjesečnim prinosima od jednog novčića.

Osim spomenutog veličanstvenog Templa, kršćanska ljubav uz Marijin blagoslov, sagradi Školu za djecu, Sirotište, Radionicu i t.d. Do godine 1876. Pompejska Dolina bila je gola pustoš, te rijetko da si putnika viđao. A sada, kako Marija uze pod svoje okrilje rečenu Dolinu, otkud širom svijeta dijeli nebeske milosti, tude je od jutra do mraka hodočasnika svake narodnosti, svakog staleža i koljena, da zahvale premogućoj *Pompejskoj Djevici Ruzarija* na primljenim milostima, da je za blagoslov mole i za duhovno i tjelesno zdravlje; da se dive velebnom Templu, ćudu kršćanske ljubavi.

Nebrojena čudesa, časovita, ozdravljenja, obraćenja krivovjeraca i okorjelih grješnika, očita prikazanja i svakojake druge milosti, koje je Marija punim rukama dijelila, a i danomice dijeli onim, koji je u pomoć vapiju pod slavnim imenom *Pompejske Djevice Ruzarija*, jasno dokazuje koliko

joj se mili ovo ime. A to je svojim istim presvetim ustima potvrdila dne 28. srpnja 1887. kad se u Lacedoniji očevidno prikaže umirućoj Antici Balestrieri. – Za Anticu bila su pripravna i mrtvačka nosila, ipak ona je vazda uhvala u *Pompejsku Djevicu Ruzarija*, i molila je za svoje zdravlje. I ne samo da je Marija uslišala, već joj se i prikaže, pa joj i ljubezno reče:

Antice, hoćeš li doći u Pompej?

Gospe moja, odgovori, kako ćeš da dođem, kad sam sgrčena, te se ni obrnuti ne mogu? – A blažena Djevica:

Digni se, zdrava si.

Kako sam zdrava, kad ne mogu ni da se krenem?

Tada majka Božja, položi svoju prebijelu desnu ruku na prsi djevojke, a lijevu joj stavi na boke, gdje su joj rane bile, i milostivo ona ista podigne nemoćnicu, da sjede na postelju i reče joj:

Eto si zdrava.

Gospe moja, ja bi radije umrla, kad bi imala ostati sgrčena.

Ne, ne ćeš umrijeti. Treba da živiš; da po svoj Lacedoniji pripovijedaš moja veličanstva.

Pa nastavi:

Sutra se digni i pođi u Crkvu: ispovjedi se i pričesti, pa dođi u Pompej, da me pohodiš.

Prije nego uljezeš u moje Svetište, svuci obuću i na koljena dođi do moga oltara.

Budeš li htjela, kojumudrago milost, sveđer se meni utjeci, jer sam sveđer tvoja Majka.

Po Marijinoj zapovijedi djevojka se sutra ustade potpuno zdrava i učini sve što joj je naređeno bilo. – Ovo preveliko čudo Marijine dobrote i milosrđa očituje nam njezine namjere i želje, da se barem srcem i dušom prostremo pred njezinim oltarom, pred njezinom čudotvornom Prilikom u Pompeju: bodri nas i sokoli, da ju molimo i častimo, da ju pouzdano u pomoć vapijemo pod krasnim imenom *Pompejske Djevice Ruzarija*, i da će nas vazda uslišati.

A Marija milostivo i usliša svakoga, koji je, ma bilo na koji način časti, ali joj je Ruzarij sveđer bio najmilija molitva. Bogoljupstvo u kojem se ona najviše naslađuje i kojo je sad mah preuzelo, to je bogoljupstvo tako zvano *Petnaest Subota* na čast Kraljice presvetog Ruzarija. Nebrojeni su gradovi, sela i obitelji po čitavoj Europi, pa i u dalekoj Americi, koji su prigrlili živom vjerom i pokornim srcem ovu pobožnost, osobito u teškoj potrebi, ili u nesreći, da ih Marija pomiluje i utješi.

Svi, koji ovo bogoljupstvo obavljaju, misle na *Pompejsku Dolinu*; dušom su srcem prostrti pred onom čudotvornom *Slikom Djevice Ruzarija.* Iz zabitnih sela i velebnih gradova; iz srca proste seljačice i blagorodne gospođe, duboki uzdah, vruća suza, goruća molitva danas je upravljena *Blaženoj Pompejskoj Djevici*, kod Boga svemogućoj Kraljici presvetog Ruzarija. Da je slavnoj Bogorodici premila i preugodna bogoljubnost *Petnaest Subota*, sama je dokazala u Manduriji nemoćnoj djevojci Anđeli Massafra. Ona je iskrenula na njezinu postelju s dragocjenjena suda *petnaest* cvijetova poput liljana, a na svakome su bile napisane ove dvije riječi: *Petnaest Subota.* A to nam danomice svjedoči *čudnovatim milostima*, koje dijeli blaženim dušama, koje ju časte bogoljupstvom *Petnaest Subota.* Ne može a da ti od milinja i živo harnosti napram milostivoj Majci Božjoj suza zahvalnica ne proteče, čitajuć koliko tužnih srca ona tješi i veseli, koliko teških nemoćnika časovito ozdravlja, koliko stradajućih, prosutih obitelji podiže, koliko otvrdnutih grješnika obraća!

A što je pobudilo milijune duša na goruće bogoljupstvo napram Djevici Ruzarija, i to pod slavnim i otajstvenim imenom Pompeja? Papina riječ.

Glasoviti Lav XIII. svemu je svijetu Ruzarij pokazao i ustvrdio, da je Ruzarij nepredobitno branište za kršćanstvo,

jedini lijek današnjim ranama ljudskoga društva i sredstvo spasa cijelome svijetu. Po Ruzariju svaka će duša Mariju na milosrđe sklonuti i njezinim utočištem svaku će milost dostignuti. – Da, Papa nije Pompej spomenuo; nije pravovjerne u onu *Dolinu* poslao, no ovo je živa istina. Marija je nadahnula Namjesnika svoga Sina, da proglasi Ruzarij znakom milosrđa i velikih milosti. Ona je u *Pompejskoj Dolini*, čudnovatim načinom podigla sebi sjajno prijestolje, gdje je pritegla pozornost, srca i uzdahe čitava svijeta. I da pokaže narodima zemlje, koliko joj je do njihova spasa, svakoga ljubezno zove pod zastavom svoga Ruzarija, obasipljuć nebeskim darovima i vrhunaravnim milostima pobožnike, koji obavljaju bogoljupstvo *Petnaest Subota.*

Hrvatskome narodu, u opće nije odveć poznata ova divna bogoljubnost, a malo također i znamenita čudesa, nebrojene i svakojake milosti, koje Majka svakog milosrđa, punim rukama danomice dijeli onim, koji ju Krunicom slave. No sve ovo dosta je poznato u našoj Dalmaciji. Ima gradova i sela, gdje se je obavljalo, a i sad se obavlja bogoljupstvo *Petnaest Subota.* – Ima duša, koje su ovom bogoljubnošću isprosile željne milosti, i neprestano zahvaljuju i uzveličaju prekrasnu i preblagu *Pompejsku Djevicu.*

M. p. Otac Jerko Vlahović Reda svetog Dominika preveo je na naš jezik krasnu knjižicu *Petnaest Subota* Bartola Longa. Obavljaj i ti, ili svjetuj druge, da obavljaju pobožnost *Petnaest Subota* (ili *Petnaest Nedjelja*), a Gospa *Pompejske Doline* uvijek će te uslišati.

Molitva Kraljici Presvetog Ruzarija u Pompeju

koju možeš govoriti kadgod pohadaš Njezinu sliku.

O Djevo izabrana između sviju djevojčica Adamova plemena; o Ružo ljubavi iz nebeskih perivoja presađena u ovu narodnu zemlju izagnanja, da okrijepiš svojom mirisavošću tužne putnike, koji iđu dolinom suza! O prava Kraljice vječnih cvijeća; o Majko Boga dostojna, koja si se udostojala, naših dana, staviti Prijestolje milosti i milosrđa, na pusto Pompejsko zemljište da pozoveš na život milosti one, koji su po grijehu umrli. Ja Se tebi utječem i zaklinjem te, da me ne odbaciš od tvojih presvetih nogu, pošto te sva Crkva pravovjernika zove i navješta Majkom milosrđa. Ti si ona, koja si sveđer uslišana, jer si Bogu toli mila i draga. Tvoja dobrostiva ljubeznost, o Gospođo, nije nikad prezirala ni najstrašnijeg grješnika, koji se je tebi utjecao. Zar te sveta Crkva krivo ili uzalud nazivlje Odvjetnicom i Utočištem grješnika? Bili teški i mnogobrojni moji grijesi, budi mi ipak milostiva; ti si Odvjetnica i Posrednica mira, jedino Uhvanje i Utočište grješnika. Neka vijekom Božja Majka, – koja je Isusa, izvora, milosrđa porodila na korist svega svijeta – ne zaniječe svoje milosrđe nijednom bijedniku, koji joj se preporučuje!

Tvoj je posao, o Marijo, miriti Boga s ljudima; nek te dakle tvoja velika dobrota potakne, da me pomožeš; dobrota, koja je neizmjerno veća od svih mojih grijeha.

O Marijo, o Kraljice svetog Ruzarija, koja se pokazuješ Zvijezdom Uhvanja u Pompejskoj dolini, smiluj mi se! Ja ću svaki dan doći pred tvoje noge i u pomoć te vapiti; a ti, sa tvog novog Pompejskog Prijestolja gledaj me milostivo, usliši me i blagoslovi. Amen.

Zdravo Kraljice.

Tko ovo izmoli pred slikom Blažene Djevice Pompeja, u kojojmudrago crkvi ili javnoj kapeli, dobiva jednom na dan 300 dana Proštenja; a Proštenje Potpuno na Svetkovinu Ruzarija - prve Nedjelje Listopada - i na 8. Svibnja. – Lav XIII. Otpis 21. Lipnja 1890.

DEVETNICA

Presvetoj Djevici Ruzarija u Pompeju

da isprosiš milosti u najvećim nevoljama.

Stavi čudotvornu Sliku na pristojno mjesto, i po mogućnosti užeži dvije svijeće, u znak vjere, koja gori u srcu vjernika. Pak počni.

V. Bože, na pomoć moju nastoj.
R. Gospodine, da me pomožeš poteci.
Slava Ocu.

I. O čudnovata Djevice i Kraljice svetog Ruzarija, ti, u ova vremena, kad vjera slabi a opačina vlada, htjela si da podigneš svoje prijestolje Kraljice i Majke na staroj Pompejskoj zemlji, na prebivalištu mrtvih pogana. I s onog mjesta, gdje su se klanjali idolima i hudobama, ti danas kao Majka božanskih milosti, svukuda dijeliš blago nebeskih milosrđa. Deh! s toga prijestolja, gdje milostivo kraljuješ, i na me, Marijo, obrati svoje milosrdne oči, i smiluj mi se, jer u velike potrebujem tvoje pomoći. I meni se pokaži, kao što si se i mnogim drugim pokazala, pravom majkom milosrđa: *Monstra te esse Matrem*, dok te ja sa svim srcem nazivljem i

pozdravljam svojom Cesaricom i Kraljicom presvetoga Ruzarija.

Zdravo Kraljice.

II. Prostrta pred tvojim prijestoljem, o velika i slavna Gospođo, klanja ti se moja duša sred tuga i boli, koje ju nemilo pretiskuju. U ovim Žalostima i nevoljama, u kojima se nalazim, svoje oči pouzdano k tebi dižem, koja si se udostojala odabrati svojim prebivalištem zemljište ubogih i zapuštenih težaka. I odanle naprama gradu i kazalištu poganskih zabava, gdje kraljuje muk i rasap, ti, kao Kraljica Slavodobića, podigla si svoj mogući glas, da pozoveš sa svih strana Italije i katoličkog svijeta tvoje bogoljubne sinove, da ti sagrade Tempao. Deh! gani se jednom na milosrđe prama mojoj duši, koja potištena, u glibu leži. Smiluj mi se, Gospe, smiluj mi se, jer sam pun nevolja i prezira. Ti koja si poraziteljica hudoba, brani me od svih neprijatelja, koji me opsjedaju. Ti, koja si Pomoćnica Kršćanska, izbavi me od svih nevolja, u kojima se žalosno nalazim. Ti, koja si život naš, svladaj smrt, koja prijeti mojoj duši u ovim pogibeljima, kojima je izložena. Povrati mi mir, pokoj, ljubav i zdravlje. Tako budi.

Zdravo Kraljice.

III. Ah! kad čujem kako si mnoge nadarila jedino s toga, što su se pouzdano k tebi utekli, to me sve veće sokoli, da te u pomoć zovem. Ti si jurve obećala svetom Dominiku, tko želi milosti, da će ih tvojim Ruzarijem dostignuti; a ja tvojim Ruzarijem u ruci, pozivljem te, Majko, na izvršivanje tvojih materinskih obećanja. Dapače ti ista, ove naše dobi, tvoriš neprestanih čudesa, da potakneš svoje sinove, da ti sagrade Crkvu u Pompeju. Ti dakle hoćeš, da otareš naše suze, da oblakšaš tuge naše. A ja, sa srcem na ustima, zovem Te, i vapijem živom vjerom: Majko moja! Majko draga! Majko lijepa! Majko preslatka, pomozi me! Majko i Kraljice svetog Ruzarija, ne kasni pružiti mi svoju moguću desnicu i spasiti me, jer ako zakasniš, ja bih kako vidiš, stavno poginuo.

Zdravo Kraljice.

IV. A komu bi se mogao utjeći, ako ne tebi, koja si Utjeha nevoljnih. Okrjepa zapuštenih, Radost tužnih? Oh, ja ti ispovijedam, nevoljna je duša moja, naprćena strašnim grijesima; dostojna, da u paklu gori, a ne da milosti primi! No, zar nijesi ti Nada onih, koji uhvanja ne imadu, velika Posrednica između čovjeka i Boga, moguća naša Odvjetnica pred prijestoljem Previsokoga, Utočište grješnika? Ah samo da ti za me rečeš jednu ciglu riječ svomu Sinu, on će te

poslušati! Pitaj ga dakle, o Majko, milost, koja mi je toliko potrebna *(pitaj milost koju želiš).* Ti sama možeš mi ju dostignuti, ti, koja si jedino moje uhvanje, moja radost, moja slatkost, moj život. Tako uhvam, i tako budi.

Zdravo Kraljice.

V. O Djevice i Kraljice svetog Ruzarija, ti koja si Kćer nebeskoga Oca, Majka božanskoga Sina, Zaručnica Duha Svetoga, ti, koja svaku možeš kod presvetoga Trojstva, valja da mi isprosiš ovu milost, koja mi je toliko potrebna, samo ako nije protivna mom vječnom spasenju *(izreci milost koju hoćeš).* Pitam ti ju za tvoje neoskvrnjeno začeće, za tvoje božansko materinstvo, za tvoje radosti, za tvoje žalosti, za tvoja slavodobića. Pitam ti ju za ljubežljivo Srce Isusovo, za ono devet mjeseci, što si ga u utrobi nosila, za tegoće njegovog života, za preljutu njegovu muku, za njegovu smrt na Križu, za njegovo presveto Ime, za neprocijenjenu njegovu Krv. Napokon pitam ti ju za tvoje preslatko Srce, za tvoje slavno Ime, o Marijo, koja si Morska Zvijezda, moguća Gospođa, rajska Vrata, Majka svake milosti. U te uhvam, od tebe se svemu nadam, ti me imaš spasiti. Tako budi.

Zdravo Kraljice.

V. Dostoj se da te hvalim, Djevo presveta.

R. Daj mi krjepost proti neprijateljima tvojim.

V. Moli za nas, Kraljice presvetoga Ruzarija.

R. Da budemo dostojni, obećanja Isukrstovih.

Pomolimo se.

Bože, kojega Jedinorođeni Sin svojim životom, smrću i uskrsnućem dare nam zadobi vječnoga spasenja: podaj, molimo Te, da mi, koji ova otajstva presvetim Ruzarijem Blažene Djevice Marije razmišljamo, i ugledamo se u ono, što sadržavaju, i ono što obećavaju, postignemo. Po istomu Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

Svi oni, koji barem skrušenim srcem, za devet dana neprekidno, izmole pred kakvom slikom Pompejske Djevice ovu Devetnicu, za svaku dobivaju na dan 300 dana Proštenja. Ako se pako ispovijede i pričeste jednom za ovo devet dana ili nakon svršene Devetnice, dobivaju za svaku, Proštenje Potpuno. (Lav XIII. 29. studenoga 1887).

Molitva svetom Dominiku i svetoj Kati Sienskoj

da njihovim utočištem dobiješ milosti od presvete Djevice Ruzarija.

O sveti Božji misniče i slavni Patrijarka sveti Dominiče, koji si bio prijatelj, prepoljubljeni Sin i pouzdanik nebeske kraljice, koji si tolika čudesa tvorio, po krjeposti svetoga Ruzarija; i ti sveta Kato Sienska, poglavita kćeri Reda svetoga Ruzarija i moguća Posrednice pred Marijinim prijestoljem i pred Isusovim Srcem, koji ti je srce svojim izmijenio; vi, moji dragi sveci, pogledajte na moje nevolje i potrebe, i smilujte mi se. Vi ste se na zemlji smilovali svakoj tuđoj nevolji i sveđer ste pripravni bili, da ih svojom mogućom desnicom pomožete. Sada u nebu nije malaksala ni ljubav ni moć vaša. Molite, deh! molite za me Majku Ruzarija i božanskoga Sina, jer je velika moja nada, da ću vašim odvjetovanjem dostignuti milost, koju toliko želim. Neka bude!

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

PROŠNJA

Mogućoj Kraljici Presvetoga Ruzarija u Pompeju

koja se izgovara u podne na 8. Svibnja i Prve Nedjelje Listopada.

U ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.

I. O uzvišena Kraljice Pobjeda, o Djevo Vladarice Raja, na čije moguće ime raduju se nebesa, a drhću od straha jazovi pakleni; o slavna Kraljice presvetog Ruzarija, mi svi tvoji sretni sinovi, koje no je tvoja dobrota izabrala u ovom vijeku, da ti u Pompeju sagradimo Tempao; prostrti ovdje pred tvojim nogama u ovaj presvečani dan tvojih novih slavodobića, na zemlji krivih bogova i sotona, suzama izlijevamo ćuvstva svoga srca, i sinovskim pouzdanjem prikazujemo ti nevolje naše.

Ah! sa toga prijestolja milosrđa, na kojem sjediš kao Kraljica, obrati, Marijo, milostivi svoj pogled na nas, na sve obitelji naše, na našu domovinu, na čitavi svijet, na svu koliku Crkvu: i gani se na žalosti, koje nas zaokupljaju i na jade, koje nam život ogorčavaju. Vidiš, Majko, kolike nas pogibelji zaokružuju i u duši i u tijelu, kolike nas nevolje i nezgode stiskaju! Vidiš od koliko smo vidljivih neprijatelja po vas dan naskočeni.

Ne čuješ li sotonsku viku, koju dandanas podižu na te, Neoskvrnjena Dijevo, neprijatelji Papinstva i Crkve tvoga Sina? Ah! pogledaj na mladež, koja se žalosno gubi! Oh! Majko grješnika, pridrži desnicu pravde tvoga rasrđenoga Sina, a ne srdi se na one slijepce; oni su ipak naša braća i tvoji sinovi, koji slatkomu Isusu krvi stoje, a tvomu prečutljivomu Srcu probadanja ljutim mačem. Ukaži se danas svakomu milostiva i blaga, o slatka Dijevo Marijo.

Zdravo Kraljice.

II. Istina je, da, istina je, da mi prvi, premda tvoji sinovi, povraćamo se mnogo često, na opačine; svojim grijesima otvaramo Isusove rane i na novo probadamo tvoje Srce. Da, ispovijedamo, dostojni smo najoštrijih biča. Ali se spomeni, da si ti na vrhu Golgote pokupila posljednje kaplje one božanske Krvi i posljednju oporuku umirućeg Otkupitelja. A ona oporuka jednoga Boga, zapečaćena Krvlju Boga – Čovjeka, očitovala te je Majkom našom, Majkom grješnika. Ti si dakle naša Majka, naša Odvjetnica, naše uhvanje. A mi cvijeleći k tebi pružamo moleće ruke, vapijući milosrđe !

Smiluj se, dobra Majko, smiluj se na nas, na duše naše, na naše obitelji, na našu rodbinu, na naše prijatelje, na našu pokojnu braću, a nadasve na naše neprijatelje, na neprijatelje

svetoga Oca Pape, na neprijatelje Isukrstovog svećenstva, na neprijatelje tvojih svetih Crkava. Smiluj se, ah! Smiluj se, prosimo danas za narode, koji iđu putem propasti za svu Europu, za vas kolik svijet, da se pokajan povrati k tvojemu Srcu. Milosrđe za svakoga, o Majko milosrđa!

Zdravo Kraljice.

III. Koliko te stoji, o Marijo, da nas uslišiš? Koliko te stoji, da nas spasiš? Nije li Isus u tvoje ruke postavio blago svojih milosti i svojega milosrđa! Ti sjediš okrunjena kraljica ob desnu svoga Sina, ovjenčana neumrlom slavom vrhu svih kora anđeoskih! Tvoja se oblast prostire dokle se prostiru nebesa. Sunce je tvoj plašt, tvoja kruna su zvijezde, a tvoje podnožje mjesec; a tebi je podložna zemlja i sva stvorenja, koja na njoj stanuju. Tvoja se oblast do pakla proteže, i iz ruku sotone ti otimlješ duše grješnika, koji se tebi utječu, o Marijo! Ti si svemogućstvo po milosti, ti nas dakle možeš spasiti. I ako rečeš, da nam ne ćeš pomoći zato, što smo sinovi neharni, i nedostojni tvoje obrane, reci nam barem, komu drugomu da se utječemo, da budemo oslobođeni od tolikih biča. Ah, ne! tvoje materinsko Srce ne će trpjeti, da vidi nas, svoje sinove, izgubljene. Djetić, kojega imaš na tvojim koljenima i otajstvena Krunica, koju vidimo u tvojoj

ruci, udahnjuju nam pouzdanje, da ćemo biti uslišani. A mi, koji smo doprinijeli za uzdignuće tvoje Crkve i tvoga Prijestolja u Pompeju, potpuno se u te uzdamo, bacamo se pred tvoje noge, puštamo se kao slabi sinovi u krilo najnježnije između matera, i baš danas, da, danas očekujemo od tebe žuđene milosti.

Zdravo Kraljice.

Pitajmo u Marije blagoslov!

Posljednju ti milost, o Kraljice, sada pitamo, koju nam ne možeš zanijekati u ovaj svečani dan. Podijeli svim nama stalnu tvoju ljubav i tvoj materinski blagoslov.

Ne, mi ne ćemo danas ustati ispred tvojih nogu, ne ćemo se odijeliti od tvojih koljena, dok nas ne blagosloviš. Blagoslovi, Marijo, u ovaj čas svetog Oca Papu, Papu tvojega Ruzarija. Starinskim lovorima tvoje Krunice, starodavnim slavodobićima tvojega Ruzarija, s kojim si prozvana Kraljicom pobjeda, deh! podaj još i ovo, o Marijo: isprosi slavodobiće svetoj Crkvi i mir ljudskome društvu. Blagoslovi našega (Nad)biskupa, svećenike, a osobito sve one, koji se zauzimlju za čast tvoje Crkve. Blagoslovi Red svetog

Dominika, a na osobiti način Treći Red, koji je podigao tvoju kuću u Pompeju. Blagoslovi napokon sve predbrojnike tvoga novoga Templa, i kolikogod ih goji i širi bogoljubnost tvog presvetog Ruzarija.

O blagoslovljeni Marijin Ruzariju, slatka Verigo, koja nas privezuješ k Bogu, Vezu ljubavi, koji nas s anđelima sjedinjuješ, Tvrđo spasenja u paklenim napadajima; sjegurna luko u općem potopu; knjigo života: ne ćemo te vijekom ostaviti. Ti ćeš nam biti utjehom na smrti; Tebi posljednji cjelov umirućeg života. A posljednja riječ, samrlih usana, bit će slatko tvoje ime, o Kraljice Ruzarija Pompejske doline, o draga naša majko, o jedino utočište grješnika, o vrhovna utješiteljice žalosnih. Budi posvuda blagoslovljena, sada i vazda, na nebu i na zemlji. Tako budi.

Zdravo Marijo.

Proštenje od 7 godina, i 7 četrdesetica onomu, koji barem skrušenim i pobožnim srcem izmoli ovu Prošnju na 8. Svibnja ili Prve Nedjelje Listopada. (Lav XIII. Otpis 18. Lipnja 1887.)